

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: nezl. J. P. T., narozen X,
zastoupen A. T., nar. X,
oba bytem X,
právně zastoupen advokátkou Mgr. Petrou Severovou,
se sídlem 5. května 163, 356 01 Sokolov,

proti

žalovanému: Ministerstvu práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j. MPSV-2023/108491-915,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – pobočky v Karlových Varech ze dne 14. 12 2018 čj. 99564/2018/SOK, kterým byl žalobci odejmut příspěvek na léči od 1. 1. 2018.

2. Žalobce prostřednictvím své zástupkyně v žalobě namítal, že přestože zástupkyně žalobce trvala na osobní účasti žalobce u posudkové komise, tato uvedla, že měla dostatečnou zdravotní dokumentaci pro projednání věci bez osobní účasti žalobce. Žalobce doložil žalovanému lék. zprávu ze stomatologie MUDr. M. E. z 14. 11. 2022, z logopedického vyšetření Mgr. J. U. z 22. 11. 2022 a zprávu dětského lékaře MUDr. I. L. ze dne 24. 11. 2022, které vyvracejí podle žalobce závěr posudkové komise, a vyplývá z nich, že žalobce není schopen se hygienicky opatřit a je nezbytná součinnost babičky. Žalobce nebyl pozván ani ke srovnávacímu posudku dne 25. 4. 2023. Z hodnocení posudkové komise podle žalobce nevyplývá, že jak bylo hodnoceno, že žalobce není schopen zvládat péči o zuby a hygienicky se opatřit ve smyslu uvedených lék. zpráv.
3. Dále se podle žalobce napadené rozhodnutí nezabývá tím, zda žalobce je pro svou poruchu osobnosti schopen rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí tělesné hygieny ve společensky přijatelném standardu. Žalovaný své rozhodnutí postavil opětovně na jediném důkazu, a to posudkovém zhodnocení žalobce posudkovou komisí MPSV, aniž by samostatně hodnotil důkazy další. Postupem žalovaného bylo porušeno ust. § 8 odst. 1 zákona č. sociálních službách, v platném znění s ohledem na povrchní a nedostatečné zkoumání zdravotního stavu žalobce a jeho závislosti na druhé osobě. Ohledně sociálního šetření ze dne 23. 8. 2018, které zdá se být pro posudkovou komisi zásadní, sociální pracovnice dospěla ke zcela rozdílnému závěru o zdravotním stavu posuzovaného, než byl opakovaně shledáván lékařkou MUDr. M. K. (např. zpráva ze dne 8. 12. 2015). Od roku 2018 nebyl žalobce ani jednou ze strany žalovaného, respektive posudkových lékařů shlednut osobně. V rozsudku č. j. 4 Ads 82/2011 -7 Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí by mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu“. Pokud by osobní vyšetření posuzované osoby nemohlo přinést změnu ve zjištěném stavu, není nutné takové vyšetření provést. Vyšetření posuzovaného při jednání komise je však základním prostředkem pro zjištění skutkového stavu.
4. Žalobce tvrdil, že pro své psychické onemocnění není schopen zvládat základní životní potřeby, a to minimálně: oblékání a obouvání (žalobce není schopen vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, obouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem), péče o zdraví (žalobce není schopen dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc), osobní aktivity (žalobce není schopen navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, styku se společenským prostředím, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti), tělesné hygieny (žalobce není schopen dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, provádět ústní hygienu).
5. Žalobce navrhl, aby soud provedl dokazování výsledkem posudkových lékařů, výsledkem ošetřujícího psychologa Mgr. R. K., výsledkem ošetřující lékařky MUDr. B. S., výsledkem dětské lékařky MUDr. M. K., výsledkem opatrovníka žalobce A. T., výsledkem posuzovaného, výsledkem MUDr. M. E., výsledkem Mgr. J. U., výsledkem MUDr. I. L., potvrzením o nemoci 27.10.2022.

6. K žalobě žalobce přiložil špatně čitelný výměnný poukaz MUDr. L. o tom, že žalobce měl dne 27. 10. 2022 rýmu a kašel.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že základní životní potřeby péče o zdraví a osobní aktivity má žalobce uznány za nezvládané, proto se jimi žalovaná nebude dále zabývat. K nezvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání se vyjádřil Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 27. 8. 2020 č. j. 16 Ad 73/2019-43, kdy uvedl: „Podle zprávy sociálního šetření ze dne 23. 8. 2018 se žalobce samostatně oblékne a obuje, ale je roztěkaný. Neřeší rub a líc, čisté a špinavé oblečení. Po napomenutí se vzteká a neobléká. Umí zavázat tkaničky. Babička vybírá oblečení podle klimatických podmínek, protože to žalobce neřeší. Tato zjištění posudková komise srozumitelně a logicky hodnotila ve vztahu k tomu, že podle § 8 odst. 1 a § 10 odst. 1 zákona o sociálních službách je třeba existence každodenní mimořádné péče jiné fyzické osoby, tj. péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. Závěr komise, že zvýšenou péčí babičky u dvou posudkových aktivit z pěti ještě nelze hodnotit jako mimořádnou, není nesrozumitelný, logicky vadný ani jinak nepřijatelný.“ Na základě uvedeného, a dále v souladu s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 5. 2022, č. j. 16 Ad 50/2021-93, kdy soud zavázal žalovanou se opětovně zabývat pouze základní životní potřebou tělesná hygiena, k vypořádání tedy zůstává případné nezvládání této základní životní potřeby. I k této základní životní potřebě se již Krajský soud v Plzni v obou výše uvedených rozsudcích vyjádřil, a právě odůvodnění zvládání této základní životní potřeby bylo důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2021, č. j. MPSV-2021/30179-915: „Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný znovu nedostal pokynům uloženým mu předchozím rozsudkem v téže věci, tj. zjistit, zda je žalobce pro svou poruchu pozornosti schopen rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí tělesné hygieny ve společensky přijatelném standardu a zda je nepochybně zvýšená péče ze strany babičky pouze zvýšená, nebo podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.“ Na základě rozsudku soudu ze dne 27. 5. 2022, č. j. 16 Ad 50/2021-93, požádala žalovaná PK MPSV Plzeň o posouzení stupně závislosti žalobce. PK MPSV Plzeň měla v úmyslu osobně vyšetřit žalobce, neboť jej pozvala k jednání, aby byl objektivizován jeho zdravotní stav a funkční postižení. Zástupce žalobce ale telefonicky sdělil, že se na jednání PK MPSV nedostaví, údajně z důvodu nemoci žalobce, což ale nebylo doloženo žádnou lékařskou zprávou.
8. PK MPSV Plzeň vydala dne 27. 10. 2022 posudek se závěrem, že žalobce není schopen samostatně zvládat základní životní potřeby péče o zdraví a osobní aktivity. V rámci vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce v zastoupení zástupcem doložil tři výše uvedené zprávy, na které se odvolává v žalobě. Žalovaná zaslala lékařské zprávy na PK MPSV Plzeň a požádala o doplnění posudku. PK MPSV Plzeň setrvala na svém původním zhodnocení ze dne 27. 10. 2022. Žalovaná dále požádala PK MPSV Brno o vypracování srovnávacího posudku. PK MPSV Brno vydala posudek ze dne 25. 4. 2023, a to se stejným posudkovým závěrem jako PK MPSV Plzeň. Žalobce samostatně nezvládá dvě základní životní potřeby, a to péči o zdraví a osobní aktivity.
9. K odůvodnění zvládání základní životní potřeby tělesná hygiena se žalovaná odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ve kterém jsou uvedeny posudkové závěry PK MPSV.
10. K vypořádání se se třemi výše uvedenými zprávami ze strany PK MPSV Plzeň a Brno žalovaná sděluje, že obě PK MPSV měly uvedené lékařské zprávy k dispozici a vycházely z nich při vypracování posudků. Výsledkem posudkové činnosti je posudek, který je

souhrnným závěrem o zdravotním stavu žalobce; takový závěr nemůže být postaven na každé dílčí lékařské zprávě, resp. přesvědčení žalobce, že jím uváděné lékařské zprávy samy o sobě odůvodňují jiný posudkový závěr, nemůže být důvodným zpochybněním přijatého posudkového závěru, neboť se jedná o postup komplexní. Skutečnost, že žalovaná vychází při svém posuzování ze základního podkladu, kterým je posudek PK MPSV, je postupem v souladu se zákony.

11. Co se týče osobního vyšetření žalobce ze strany PK MPSV, odkazuje se žalovaná na historii této záležitosti a pro úplnost dodává novelizaci ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (novelizace byla provedena zákonem č. 423/2022 Sb.): „Orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu podle § 4 odst. 2 a § 8 může určit, v kterých případech je přítomnost posuzované fyzické osoby při tomto posouzení potřebná.“ Nová úprava reaguje na rozhodnutí soudů, které shodně uvádějí, že přítomnost posuzované fyzické osoby není nezbytná, pokud je zdravotní stav dostatečně doložen lékařskými zprávami, tj. lékařské zprávy jsou aktuální a podkladová dokumentace kompletní. Vyhodnotí-li posuzující lékař nutnost osobní účasti posuzované fyzické osoby, bude osoba přizvána. Přítomnost posuzované fyzické osoby je dále vhodná v případě, že jednotlivá komplexní lékařská vyšetření, cílená lékařská vyšetření, vyjádření nebo potvrzení o zdravotním stavu pro účely posouzení ve věcech sociálního zabezpečení nejsou vzájemně kompatibilní. PK MPSV Plzeň pozvala žalobce k jednání, tento byl však telefonicky omluven hodinu před komisí z důvodu nemoci. PK MPSV Brno ve svém posudku uvedla, že zdravotnická dokumentace je dostatečná k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru.
12. V replice žalobce uvedl, že žalobce nebyl upozorněn na to, že musí dodatečně zaslat lékařské potvrzení o nemoci posudkové komisi. Žalobci nebyl poskytnut náhradní termín osobního vyšetření, ačkoli žalobce řádně omluvil svou nepřítomnost z důvodu nemoci. S ohledem na to nedostal žalovaný pokynu uděleného mu Krajským soudem v rozsudku ze dne 27. 8. 2020 a rozsudku ze dne 27. 5. 2022. Krajský soud uložil žalovanému, aby žalovaný zjistil, *zda je žalobce pro svou poruchu pozornosti schopen rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí tělesné hygieny ve společensky přijatelném standardu a zda je nepochybně zvýšená péče ze strany babičky pouze zvýšená, nebo podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.* Posudek PK MPSV Brno podle žalobce v podstatě zcela přejímá závěry předchozích posudků PK MPSV, aniž by jakkoli hodnotil lékařské zprávy, ze kterých vyplývá, že žalobce není schopen pečovat o ústní hygienu, není schopen se hygienicky opatřit — lékařské zprávy MUDr. M. E. ze dne 14. 11. 2022 a MUDr. I. L. ze dne 24. 11. 2022. Z těchto zpráv podle žalobce jednoznačně vyplývá, že žalobce není schopen se hygienicky opatřit, posudek PK MPSV však již neuvádí, v jakém rozsahu není schopen se žalobce hygienicky opatřit.
13. Dále žalobce v replice namítal, že PK MPSV při jednání dne 19. 1. 2023 a ani PK MPSV Brno při jednání dne 25. 4. 2023 nebyla obsazena lékařem s odborností pediatrie, ačkoli posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce jako nezletilého. Žalobce podáním ze dne 25. 8. 2023 předložil lékařský nález pediatričky MUDr. K. ze dne 8. 12. 2015. Žalovaná od roku 2016 lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu od pediatra žalobce nevyžádala. Lékařský nález je prvotním podkladem pro rozhodování žalované a nikoli zpráva ze sociálního šetření zpracovaná zaměstnancem Úřadu práce bez příslušné odbornosti ze dne 23. 8. 2018.
14. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.,

soudního řádu správního, neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

15. Žalobu soud neshledal důvodnou.
16. Z žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že „Úřad práce provedl u žalobce dne 23. 8. 2018 sociální šetření. Dle následného posudku o zdravotním stavu OSSZ ze dne 23. 10. 2018 žalobce nezvládá 2 základní životní potřeby: péče o zdraví a osobní aktivity. Krajský soud v Plzni ve svém posledním rozsudku ze dne 27. 5. 2022 čj. 16 Ad 50/2021-93 žalovanému uložil, aby „žalobce znova a řádným způsobem vyzval k účasti na jednání PK MPSV a aby případná omluva žalobce byla žalovaným zdokumentována a doložena. Je nutno zjistit, zda je žalobce pro svou poruchu pozornosti schopen rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí tělesné hygieny ve společensky přijatelném standardu a zda je nepochybně zvýšená péče ze strany babičky pouze zvýšená, nebo podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.“
17. Na základě toho dne 4. 10. 2022 byla zástupkyni žalobce zaslána pozvánka k jednání PK MPSV, avšak ti se telefonicky omluvili z důvodu nemoci, nijak toto lékařským vyšetřením nedoložil. Zástupce byl pozván k jednání PK MPSV již 25. 4. 2019, ale ani tehdy se se žalobcem nedostavil a lékařsky to nedoložil. PK MPSV vycházela tedy z písemných podkladů, vč. novějších zpráv: psychiatrické vyšetření ze dne 1. 8. 2022 MUDr. S. a telefonická konzultace s ní ze dne 24. 10. 2022, zhodnocení zdravotního stavu a funkčního postižení pediatrem MUDr. V., zprávy z SPC z 19. 9. 2022 a z 12. 4. 2022. Z lék. zpráv vyplynulo, že žalobce je v péči psychiatrie, jeho zástupce se opakovaně s ním nedostavuje na kontroly, svévolně a opakovaně vysazuje medikaci, v poslední době vysadil antidepresivní terapii. Vyjádření ošetřující dětské psychiatricky je takové, že žalobce má intelekt v pásmu normy, není prokázána mentální retardace, řeč je srozumitelná, trochu zadržává, je schopen zvládat životní potřebu komunikace. Je také schopen zvládat základní životní potřebu tělesná hygiena, není při jejím provádění potřeba zvýšené ani mimořádné péče. Není přítomno závažné psychiatrické onemocnění, aby nebyl schopen zvládat základní životní potřebu tělesná hygiena samostatně.
18. Při jednání PK MPSV se vyjádřila psychiatrická lékařka tak, že dle dokumentace MUDr. S. ze dne 1. 8. 2022 se jedná o poruchu aktivity a pozornosti, zadržávání a úzkostnou poruchu. Nebylo zjištěno závažné psychické či pohybové postižení, aby žalobce nebyl schopen zvládat tělesnou hygienu ve společensky přijatelném standardu. Péče pečující osoby nepřesahuje péči poskytovanou zdravé osobě téhož věku, nejedná se o mimořádnou péči. To je v souladu se sociálním šetřením, podle něhož se žalobce koupe sám. Podle psychiatrických a psychologických nálezů má žalobce poruchu pozornosti a aktivity a zadržává v řeči, je v psychiatrické péči od r. 2016, stav je stabilizován ve škole i doma. Je plně orientován, kontakt ochotně navazuje. Podle praktické lékařky je doložena plná kontinence, pohybově normální nález. Žalobce nezvládá dvě základní životní potřeby, a to péči o zdraví a osobní aktivity. Ohledně ostatních aktivit nelze jejich nezvládání zdůvodnit objektivně doloženou tíží funkční poruchy ani nelze prokázat mimořádnou péči, která svým rozsahem, náročností a nutností značně převyšuje péči o zdravé dítě stejného věku. Dle doložených lékařských nálezů je žalobce schopen zvládat tělesnou hygienu, což vyplývá z hodnocení dětské ošetřující psychiatrické lékařky, podle ní rozhodně není při jejím provádění potřeba zvýšené či mimořádné péče zástupkyně žalobce. Není přítomno žádné závažné psychiatrické onemocnění, aby nebyl schopen tuto základní životní potřebu zvládat samostatně.

19. Jelikož dne 25. 11. 2022 doložila zástupkyně žalobce nové lékařské zprávy. Podle stomatologického nálezu žalobce odmítá ošetření, následně se opakovaně se zástupkyní nedostavil. Podle zprávy dětské lékařky MUDr. L. ze dne 24. 11. 2022 žalobce není schopen se hygienicky opatřit, dohled babičky je nutný. PK MPSV v doplňujícím posudku ze dne 19. 1. 2023 setrvala na svém závěru. Proto byl vypracován srovnávací posudek PK MPSV Brno ze dne 25. 4. 2023, který vycházel i dalších novějších zpráv a dospěl ke shodnému závěru. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je porucha aktivity a pozornosti a zadržování. Poruchy aktivity a pozornosti nemají dopad na péči o vlastní osobu a soběstačnost, orientaci. Péče a dohled jsou nezbytné při usměrňování chování, péče o zdraví, osobních aktivit. Má přiměřené duševní a mentální schopnosti vykonávat jednoduché stereotypně se opakující úkony tělesné hygieny, a to v přijatelném standardu, tj. v kvalitě přiměřené věku, a to bez každodenní pomoci pečující osoby. Potřeba dohledu ev. dopomoc při tělesné hygieně, vč. připomínání mytí rukou jsou součástí výchovného vedení, které je potřeba i u stejně starého zdravého jedince. Nejedná se o péči mimořádnou. Námitky zástupkyně žalobkyně se mohou zakládat na jejích subjektivních pocitech, ale posudek vychází výhradně z objektivně doloženého zdravotního stavu. Nepřihlíží se k potřebě péče, která vyplývá z nízkého věku osoby a tomu odpovídajícímu nižšímu stupni biopsychosociálního vývoje a úrovni dovedností. U žalobce nebyla prokázána těžká porucha duševní, smyslová či fyzická, která by odůvodňovala neschopnost vykonávat základní životní potřebu tělesná hygiena. Přijatelným standardem se rozumí zvládnutí základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý a který umožňuje ji zvládnout bez každodenní pomoci jiné osoby. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku. Žalobce je schopen umýt se u umyvadla, manipulovat s baterií, připravit si lázeň, učesat se a pečovat o ústní hygienu za pomoci různých pomůcek, např. přidržovacích madel, sedáku u umyvadla apod.“
20. K námitkám žalobce soud uvádí, že zástupkyni žalobce byla po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného zdejší soudem opět dána možnost, aby se zúčastnila se žalobcem jednání posudkové komise, nicméně tohoto stejně jako v roce 2019 zástupkyně nevyužila. Opět se z jednání omluvila hodinu předem ze zdravotních důvodů, které nedoložila. Soud neprovedl důkaz k žalobě přiloženým výměnným poukazem MUDr. L. o tom, že žalobce měl dne 27. 10. 2022 rýmu a kašel, neboť soud přezkoumává skutkový stav, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí, nelze se zabývat zcela novými skutečnostmi a důkazy, které mohly být předloženy dříve, nikoli teprve v řízení před správním soudem. V dané věci je rozhodující okolnost, že zástupkyně žalobce nedoložila svoji omluvu posudkové komisi, tudíž pokud poté komise dospěla k závěru, že má dostatek písemných podkladů k posouzení zdravotního stavu žalobce i bez jeho přítomnosti, neúčast žalobce při jednání komise nelze považovat za vadu, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
21. Ohledně žalobního tvrzení, že skutečnost, že se žalobce není schopen tělesně opatřit, je doložena lék. zprávami ze stomatologie MUDr. M. E. z 14. 11. 2022, z logopedického vyšetření Mgr. Jaroslavy Uhlíkové z 22. 11. 2022 a zprávou dětského lékaře MUDr. I. L. ze dne 24. 11. 2022, soud toto neshledal důvodným. Z výše shrnutého odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že posudkové komise MPSV v Plzni i Brně hodnotily i tyto lékařské zprávy. PK MPSV v Brně podrobně zdůvodnila, že žalobce trpí poruchou aktivity a pozornosti a zadržováním, nicméně nemá žádné závažné fyzické, duševní či mentální postižení, které by mu znemožňovalo vykonávat základní životní potřebu tělesná hygiena samostatně, pokud jde o jednoduché, stereotypně se opakující

úkony. Lékařské zprávy a zpráva o sociálním šetření u žalobce nejsou v tomto v rozporu. Žalobce se podle nich dokáže sám umýt, vykoupat. Pokud jde o stomatologickou zprávu o tom, že žalobce nespolupracuje a odmítá ošetření, z této zprávy také vyplývá, že zástupkyně žalobce se na další 2 termíny se žalobcem na ošetření nedostavila, tudíž žalobce pravidelně stomatologii se svou zástupkyní zjevně nenavštěvuje, přestože má zvýšenou kazivost zubů. Jedná se spíše o problematiku výchovného vedení. Nelze dovozovat z neochoty dítěte spolupracovat na jedné návštěvě stomatologie závěr, že žalobce není schopen přiměřeně svému věku pečovat o svou tělesnou hygienu vč. ústní, nebo jen za mimořádných podmínek oproti jiným dětem stejného věku.

22. Obě zmíněné posudkové komise, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, se seznámily i se zprávou z logopedie, která se však netýká otázky tělesné hygieny, nýbrž schopností komunikace žalobce. I v této souvislosti dospěly posudkové komise k přezkoumatelnému, dostatečně odůvodněnému a logickému závěru, že žalobce je schopen komunikace a je k ní ochoten i přes občasné zadrhávání.
23. Zpráva dětské lékařky MUDr. L. z 24. 11. 2022 byla posudkovými lékaři rovněž zohledňována, je v ní pouze obecně uvedeno, že žalobce nezvládá osobní hygienu, aniž by bylo upřesněno, které konkrétní činnosti žalobce není schopen vykonávat. Tato zpráva tudíž také žádným konkrétním způsobem nerozporuje závěr posudkových komisí o tom, že žalobce je schopen se v otázce tělesné hygieny opatřit.
24. Pokud jde o tvrzení žalobce v doplnění žaloby, podle něhož pro své psychické onemocnění není schopen zvládat oblékání a obouvání, péči o zdraví, osobní aktivity, tělesnou hygienu, rovněž tuto námitku soud neshledal důvodnou, neboť již v předchozím rozsudku dospěl k závěru, že je zapotřebí podrobněji posoudit již jen základní životní potřebu tělesné hygieny. Péče o zdraví a osobní aktivity byly žalovaným uznány a ohledně oblékání a obouvání soud již v předchozím rozsudku dospěl k závěru, že žalovaný, potažmo posudková komise MPSV v Plzni, dostatečně odůvodnily na podkladě dostupných lékařských zpráv a zprávy ze sociálního šetření, že žalobce tuto základní životní potřebu zvládá v přijatelném standardu, tj. obvyklým způsobem jako jiné děti stejného věku, samozřejmě za dohledu zástupkyně, který však není mimořádný.
25. Není pravdivé tvrzení žalobce, že by posudková komise nepřihlédla k novějším zprávám dětského lékaře, než byla zpráva z roku 2015, neboť, jak již bylo výše uvedeno, posudkové komise MPSV v Plzni i Brně měly k dispozici zprávu MUDr. L. z 24. 11. 2022 a zabývaly se jí.
26. Soud z důvodu zásady koncentrace řízení ve správním soudnictví nemohl přihlédnout k novým námitkám obsaženým poprvé v replice, kde žalobce namítal, že PK MPSV při jednání dne 19.1.2023 a ani PK MPSV Brno při jednání dne 25.4.2023 nebyla obsazena lékařem s odborností pediatrie, ačkoli posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce jako nezletilého.
27. Soud neprováděl v doplnění žaloby navržené důkazy výsledkem posudkových lékařů, výsledkem ošetřujícího psychologa Mgr. R. K.a, výsledkem ošetřující lékařky MUDr. B. S., výsledkem dětské lékařky MUDr. M. K., výsledkem opatrovníka žalobce A. T., výsledkem posuzovaného, výsledkem MUDr. M. E., výsledkem Mgr. J. U., výsledkem MUDr. I. L., neboť dle názoru soudu byl skutkový stav zjištěn dostatečným způsobem, který umožňuje učinit závěr o skutkovém stavu bez důvodných pochybností, a to na podkladě právě písemných lékařských zpráv uvedených lékařů, které nadto jsou dostatečně srozumitelné a

nejsou ve vzájemném rozporu, tudíž není zapotřebí tyto jejich zprávy doplňovat či objasňovat prostřednictvím svědeckých či účastnických výsledků.

28. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 26. října 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně